

hecetaşları

aylık şiir dergisi

140.on5ekim2026

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak resmi

mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 140. sayı 15 Ekim 2026

issn 2149-4509. (e-dergi)

Ahmet Efe

Mâsivâdan Kaçaydın / 3

Ekrem Kaftan

Kalsın / 4

Mehmet Gözükar

Sensiz Geceler / 5

Ahmet Urfalı

Sonsuz Sevdâ / 6

Olgun Albayrak

Felek / 7

Mustafa Ayvalı

Didar/ 8

Kenan Yavuzarslan

İçelim / 9

Mustafa İmir

Ömrün Kışına Doğru / 10

Fatih Kandemir

Muamma / 11

Mehmet Akif Güngör

Dağlar / 12

Ali Yaşar

Haydar-ı Kerrar / 13

Tayyib Atmaca

Cana Kıyan Gelsin / 14

Bəhmən Vətənoğlu

Biləndən Sonra / 15

İhsan Nazik

Gözlerin Benim Olsun / 16

Fuad Biləsuvarlı

Bu Səhər / 17

Yakup Gümüş

Vuslata Davet / 18

Tehran Əkbər

Sən Demə / 19

Elmar Hüseynov

Külək / 20

Nemət Tahir

Darıxdım Sənsiz / 21

Lütfü Kılıç

Dua / 22

Haqverdi Talıboğlu

Meni / 23

Muzaffer Uslu

Ben Senden Geçmem / 24

■ Ahmet Efe

Mâsivâdan Kaçaydın

Mâsivâdan kaçaydın
Yeni sayfa açaydın
Hikmetli kelimeler ile
İnci mercan saçaydın

Dahi akla karayı
Ayırt edip seçeydin
Aşk ile pervaz edip
Gökyüzünde uçaydın

Nefsin tuzaklarından
Köşe bucak kaçaydın
Varıp Hav-ı Kevser'in
Bâdesinden içeydin

Sözün meydanlarında
Zulme kefen biçeydin
Ahmed'im bu yolda sen
Tatlı candan geçeydin

■ Ekrem Kaftan

Kalsın

Bu dünyadan giderken nice kitâbım kalsın
Yalnız Hakk'a çağırın derin hitâbım kalsın

Okusun cümle beşer aşk dolu eş'ârımı
Her gönlü sarhoş eden mânâ şarâbım kalsın

Bilirim hiç hatasız günüm yoktur ammâ ki
Silinsin her günahım yalnız sevâbım kalsın

Doldursun gözyaşlarım âsumânın hepsini
Boşa geçen ömrümden derin hicâbım kalsın

Doymadım yâr yüzüne elbet hasret giderim
O gülzârın gönlünde sevdâ nikâbım kalsın

Mezârımı görenler ibret alsın hâlimden
Hayat nedir derlerse budur cevâbım kalsın

Okusun mümin diller Hak için bir Fatîha
Cümlesinin ruhunda dil-i harâbım kalsın

Kâfi şükret cihanda nice eser bıraktın
Deme sakın ardında meçhul serâbım kalsın

Sensiz Geceler

Gönül verip seni sevdim seveli
Aklımı bozuyor sensiz geceler
Hemen gün ışırdı senden evveli
Bir garip uzuyor sensiz geceler

Başa çıkılmıyor bu nasıl bir iş
Sıkmaktan çürüdü ağızındaki diş
Hatırım kaldıysa tez günde yetiş
Felaket üzüyor sensiz geceler

Badana olur mu sıvasız kerpiç
Duyan gören yoktur böylesine hiç
Yelkovan örs oldu akrep'te çekiç
Yüreğim eziyor sensiz geceler

Vaktinde güzeldir kirpik de kaşta
Gideni getirmez dökülen yaş da
Bilirim tekrar etmesi boş da
İpliğe diziıyor sensiz geceler

Felek ile güreş tuttum tuşladı
Hasret o gün bu gün ben de kışladı
Eklem yerlerinde sızı başladı
Reçete yazıyor sensiz geceler

Gözükara'm günden güne eriyor
Bu işkence sabaha dek sürüyor
Hayalinle birlik olup yürüyor
Birlikte geziyor sensiz geceler

Sonsuz Sevda

Ayrılık gününde senin melâlin
İçimde canlanır güzel hayâlin
Mahzunca duruşun davetkâr hâlin
Gözlerinde bitse elinde başlar

Sensiz olamıyor gönül bahtiyâr
Yaralı bir kalptir senden yadigâr
Çok uzak bir yerde gittiğin diyâr
Durağında bitse yolunda başlar

Git gide büyüyor bu aşkın dağı
Sevda bahçesinin çiçekli bağı
Bir ümit peşinde kavuşma çağı
Sükûtun da bitse dilinde başlar

Verdiğin busede hayatın tadı
Hatıralar üzre saklıdır adı
Yaşanmış günlerin hoşça bir yâdı
Lalesinde bitse gülünde başlar

Yaşanmış sevdanın efsanesi bu
Mecnunca bir aşkın son bestesi bu
Asırlardır süren yürek sesi bu
Lisanında bitse hâlinde başlar

Felek

İster karalar bağla bir sevdalı yasından,
İster sırlı bade iç mürşidinin tasından.
Nice şehla bakışlı maşukun arkasından,
Saçınla sakalını yoldurur mu bu felek?

Yusuf niye koşturdu rüyasını tabire?
Kim kimin gömleğini çekiştirdi ha bire?
Fıravun beldesini dönüştürüp kabire,
Onca solgun bedeni doldurur mu bu felek?

Köroğlu hangi yiğit, dağların başındadır?
Hangi yufka yürekler gözlerin yaşındadır?
Kime kast etse zalim, menzilin dışındadır.
Bin bir türlü okuyla saldırır mı bu felek?

Dört yanında harami, leşkeri çok Şeytan'ın.
Nefsi neden kudurmuş onlara yol soranın?
Varlığından sıyrılıp yokluğuna dalanın,
Önüne ejder olup yıldırır mı bu felek?

Şimdi can kulağıyla dinle derviş sedamı.
Minareden okunan gürültü mü nida mı?
Nice mümin, münafık ve de müşrik adamı,
Gafletinden uykuya daldırır mı bu felek?

Didar

Hüzün bahçesinde dara kıl payı
Yetişir bir elif Bir'e vurgunum.
Bir bir söküp attı bunca yarayı,
Lokman Hekim gibi yâre vurgunum.

Çığlık çığlık eylül taşır gemiler
Aylardan temmuza sordum buseni.
İç kana kana iç, ellerini ver
Efsunu gözümünden doldur kâseni.

İçimde ağırlar vuslata dair
Mıhlанmış kalbime bir aşk bir niyaz.
Bu sırrı ruhuna gömdün ey şair!
Şiir as saçına mevsim mevsim yaz.

Üzülmem yıkılsa dünyada saray
Çare mayalanmış gönlü aç da gel
Dâra çekilse de gökte güneş, ay
Kaf Dağı'ndan anka ile uç da gel

Gözleri zümrüd-i zülf-i siyahım,
Vuslata süzülen en güzel rüya
Kader makamında günahım ahım
İnfazı sinende dalsam uykuya...

■ Kenan Yavuzarslan

İçelim

Dem bu demdir mey içelim
Güneş sönsün ay içelim

Gözlerin gam bahçesidir
Kirpiğinden çay içelim

Gamzelerin ıslanmasın
Leblerine koy içelim

Her bakışın bir meyhâne
Kadehleri say içelim

Penceremiz hüzzam şarkı
Perdesinden yay içelim

Ta en başa döndür beni
Sazlarından ney içelim

Rind olmuşuz, hem Neyzen'den
Hem Bekrî'den huy içelim

Şiraz'da gül bahçesinde
Hafız ile oyy içelim

Tövbe yemin ne istersen
Günâhımı soy içelim

Cânâna cânım fedâdır
Dilersen hay hay içelim

Sür bıçağı bayram olsun
İsmail'den pay içelim

Elzem senin kurbanındır
Kanım helal say içelim

Ömrün Kışına Doğru

Bu dem dört mevsimlik bir ömrün güzü
Nasipse yolumda yön kışa doğru
Önüm yokuş geri bıraktım düzü
Gidişat mukadder akışa doğru

Hava serinledi yeşil sarardı
Güz yağmurlarıyla toprak kabardı
İçimi kışın ön kasveti sardı
Ana yoldan tali çıkışa doğru

Mevsim dönümünün ahengi yavaş
Gündelik seyrimde azaldı telaş
Seyreldi alışkın olduğum uğraş
Göçmen kuşlar gibi kalkışa doğru

Tez geçen yıllar uç uca ulandı
Zihnimde anılar döndü dolandı
Gönlüm gazel rengi hüzne bulandı
Gözüm müphem ufka bakışa doğru

Ne tomurcuk umur ne taze sürgün
Yaprak döktü ömrüm eksildi gün gün
Eylül'le Ekim'e yakıştı hüznün
Seyrim gurup vakti sarkışa doğru

Güz çağrışımları gönlü bürüdü
Kımıldar duygular kalkıp yürüdü
İmir'i peşine takıp sürüdü
Hicranlı türküler yakışa doğru

● **Fatih Kandemir**

Muamma

Mart ne garip geçti nisan da bitti
Bahar geldi ama gün bir muamma
Kimine yâr geldi kiminden gitti
Bugün bir bilmece dün bir muamma

Bir derdin yanına bin dert koyuldu
Bir yara sağ oldu bini oyuldu
Kimisi kapandı kimi soyuldu
Her yaradan akan kan bir muamma

Yâre feda için elde ne kaldı
Rüzgâra vuruldum yelde ne kaldı
Bülbüle özendim gülde ne kaldı
Aşka kurban giden can bir muamma

Eski aşklar elbet var bir yerlerde
Bahtiyârı bilmem zâr bir yerlerde
Ben burdayım ama yâr bir yerlerde
Onu göreceğim an bir muamma

Usta Karac' oğlan gülşeni dermiş
Öyle ya da böyle murada ermiş
Her ozan sazına bir düzen vermiş
Sazım bir muamma ben bir muamma

Bu aşkın zamanı hangi takvimde
Kemahlı'nın yâri hangi kavimde
Hangi pîr elinde hangi resimde
Her güzel aşikâr sen bir muamma

Dağlar

Neler saklı, bilsen neler
Hele sen bir sor dağlara
Hakikatler, efsaneler
Ta ezelden sır dağlara

Kaf Dağı'nda anka kuşu
Altaylarda turan düşü
Nur dağında Hak güneşi
Bir vakitler yâr dağlara

Davasız baş kime gerek
Yalın kılıç nice yürek
At üstünde kükreyerek
Yol ver bana, der dağlara

Kafkasların olsa dili
Anlatsa bir Şeyh Şâmil'i
Mazlum, Osman Batur ili
Kan ağlıyor hür dağlara

Sarıkamuş eser yeller
Geçilmiyor karlı beller
Ödenir mi bu veballer?
Türlü ahlar var dağlara

Başı duman, bitmez akı
Kar ve boran ona ne ki
Taşımadı asıl yükü
Emanetler zor dağlara

■ Ali Yaşar

Haydar-ı Kerrar

İşit eyvahımı Haydar-ı Kerrar
Şu gözlerim yaştan geçilmez oldu.
Bülbüller bu aşktan eyledi zarar
Nedendir goncalar açılmaz oldu.

Suyu bulanınca ilm-i deryanın
Çevirdi cühela hemen her yanın
Gözünü sevdiğim yalan dünyanın
Mert ile namerdi seçilmez oldu.

Nazlı dosttan ayrı gezdim gezeli
Karıştırdım bugün ile ezeli
Nefsin yularını çözdüm çözeli
İblisin şerrinden kaçılmaz oldu

Dertli *Dost Ali'* yim meydan Bâki'nin
Derdimin dermanı olan Hâki'nin
Aşkın şarabını sunan sâkinin
Şarabı acıdan içilmez oldu.

■ Tayyib Atmaca

Cana Kıyan Gelsin

*Kanaat hırkasın geydim, selâmet başını çektim
Melâmet gömleğin biçtim, ârif olup giyen gelsin*

Vicdanı cepte taşıyan gözyaşını nasıl silsin
Eğrilerle düşüp kalkan doğruları nerden bilsin
Kendi kendini bilmezler meclisimizden çekilsin
Bir ayna gibi yüzüme bakmayanla işim yoktur

Endazesiz konuşana sözümü tartıp söyledim
Zengin sofrasından kaçtım yoksullarla soğan yedim
Hem karnım hem gönlüm doydu her hâlime şükür dedim
Yalan dünyadan elini çekmeyenle işim yoktur

Tacımı ateşe attım nefis heykelimi yıktım
Beş kez huzuruna çıktım el bağlayıp boyun büktüm
Gözümü toprağa diktim benden bana yağmur döktüm
Kendi bendini taşıyıp yıkmayanla işim yoktur

Yokluk hırkasın giymeden hayra şerre akıl ermez
Dünya kadar varı olsa azalır diyerek vermez
Başını gökte gezdiren gönlünü toprağa sermez
Bir gün insan çarsısına çıkmayanla işim yoktur

Dostu bağdan kovaladım vermedim salkım üzümü
Beni bende görmeyince cana çevirdim gözümü
Bu dünyada yanmak için körüklüyorum közümü
Aşkı için harmanını yakmayanla işim yoktur

Yâr hasretiyle yanmayan turnalarla haber salmaz
Mertler ile düşüp kalkan namert kapısını çalmaz
Dost yurduna hicret eden kara kışta yolda kalmaz
Aşkı için gönül teri dökmeyenle işim yoktur

Biləndən Sonra

Nə pünhan yer axtar, nə xəlvətə gəl,
El-oba dərdimi biləndən sonra.
Məcnun, Məcnun deyə düşüb arxamca,
Uşaqlar üstümə güləndən sonra.

Hicran toxumundan dərd əkəcəksən,
Hər zaman ağlayıb yaş tökəcəksən,
Əbəs yada salıb ah çəkəcəksən,
Əzrail üstümə gələnən sonra.

Dönmür qeyri yana, dəyişmir halım,
Sənsən gecə-gündüz fikrim, xəyalım,
Sağlığımda yan oduma maralım,
Ağlama *Bəhmən*'i öləndən sonra.

Gözlerin Benim Olsun

Kaçak bakışlarını sakın görmedim sanma
Her şeyin senin olsun gözlerin benim olsun
Sessiz kalıp uzakta için için sen yanma
Her şeyin senin olsun gözlerin benim olsun

Sevda masal değildir sevmesini bilene
Sen hayalim düşümdün gönlüm kıymet bilene
Ben ömrümü veririm aşkı kutsal bilene
Her şeyin senin olsun gözlerin benim olsun

Yeminime sadığım ben pazarlık edemem
Sen kalbini teslim et hiçbir yere gidemem
Haydi gel dök içini vallahi bir şey demem
Her şeyin senin olsun gözlerin benim olsun

Bu gönül hazır şimdi aşk denilen ateşe
İçimizi kaplasın her an sevinçle neşe
Biz her sabah beraber el sallasak güneşe
Her şeyin senin olsun gözlerin benim olsun

Bu Səhər

Lənət ayrılığa, hicrana, qəmə!
Sənsizlik dönübdü bir cəhənnəmə.
Yadıma düşmüşən bu səhər yenə...
Mən səni de hardan tapım bu səhər?

Günəşdən şəfəqli camalına bax,
Məni Məcnun edən amalına bax.
İlahi, sən bunun xəyalına bax!
Xəyalından nə sayaq qoruyum bu səhər?

Bilmədim hayandan əsdi bu külək...
Həqiqət dinləmək istəmir ürək.
Nakam arzuları bir bir, çiçəktək
İzsiz yollarına səpim bu səhər...

Gözlərin yanardı ocağın kimi,
Rahət yer qaldımı qucağın kimi.
Həsrətin də şirin dodağın kimi,
Öpüm həsrətindən, öpüm bu səhər!

Vuslata Davet

Vuslat kadehiyle aşk çeřmesinden
Gel de kana kana içelim gitsin.
Sıyrılıp hayatın tüm dertlerinden
Taptaze bir sayfa açalım gitsin.

Zinde bir ruh ile başla ki güne
Kalbin güller açan bahçeye döne
Bir çift kumru gibi gönöl göğüne
Haydi kanat çırpıp uçalım gitsin.

Mahkum olan ırmak var mı karaya?
Onlar da yol bulup koşar deryaya
Gün gelip gelirse biz biraraya
Sevinç gözyaşları saçalım gitsin.

Ferhat dağlar yardı şirin yar için
Sabır emi vardı sorunlar için
Kardan daha beyaz yarınlar için
Maziden atıye göçelim gitsin.

Seven sevdiğine ömrünü adar
Kim bilir bu yolda kaç bedel öder
Pazar değıl gülüm mezara kadar
Aşkımıza ömür biçelim gitsin.

Mecnun'ı düşüren ne idi çöle?
Yusuf da sınıandı Züleyha ile
Maksadın Mevla'ya olmaksa köle
Sevda sınavını geçelim gitsin.

■ Tehran Əkbər

Sən Demə

İllər ötür yaş üstünə yaş gəlir,
Zirvələrə ucalırıq sən demə.
Ötən ömrün xatirəsi qocalmır,
Tək özümüz qocalırıq sən demə.

Gülüşümüz, nə səsimiz o deyil,
Yeriyəndə nəfəsimiz o deyil.
Qırıqlar var, əl-üzümüz o deyil,
Qalan ömrü borc alırıq sən demə.

Uşaq ikən qohum- qardaş çox olur,
Böyüdükcə çoxu gözdən yox olur.
Əcəl tez-tez aramıza soxulur,
Yavaş - yavaş azalırıq sən demə.

Külək

Yenə hava tutqun, bərk külək əsir,
Təbiət inləyir yenə bu axşam.
Bilmirəm nə üçün belə tələsir?
Bəlkə xahiş edir bir şeir yazam.

Onda dinlə məni, ey əsən külək,
Gör bir nə söyləyir bu şair qəlbim.
Sən dəli atını minib çapan tək,
Yenə də kükrəyib çağladı təbim.

Vıyıdayıb əsmək peşəndir sənin,
Demirəm cilovla sən öz atını.
Bəlkə də vəfasız gözəl nazənin,
Tarımar etmişdir, şən həyatını.

Bəlkə atmış səni əziz sevgilin,
Onunçün hiddətlə bərk çağlayırsan.
Bəlkə yada düşmüş o nakam eşqin,
Bədbaxt taleyinə sən ağlayırsan.

Harada kükrəyib, hara əssən də,
Bircə könüllərə, qəblərə əsmə!
Bəzi adamlartək sədd olub, sən də,
Ümidin, arzunun qabağın kəsmə!

Arzular gül açsın qoy könüllərdə,
Təbiət zərxiyə geyinib gülsün.
Arzuyla qovuşsun qoy əməllərdə,
Həyat yollarına güllər tökülsün.

■ Nemət Tahir

Darıxdım Sənsiz

Yenə payız gəldi sənsiz ömrümə
Otağım qaranlıq, divarlar soyuq
Tavana rəsmini çəkir gözlərim
Qəlbim buz parçası, duyğular soyuq

Qara buludlartək nigarançılıq
Həsrət gözlərimə kölgə salıbdır
Səni görməsəydim dəli olardım
Yaxşı ki, yadımda şəklin qalıbdır

Səninlə üz-üzə durmuşuq sanki
Gözümüz danışır, səssiz-səmirsiz
Bilməm, ayrılıqımı qorxutdu məni?
Yanımda olsan da darıxdım sənsiz.

Dua

Açtım ellerimi güzel Allâh'ım,
Faydasız ilimi istemiyorum.
Sarsılmaz itikat, sağlam akıl ver;
Amelsiz âlimi istemiyorum.

Hidayet, merhamet elini uzat;
Şefkatle, muhabbet lezzetinden kat.
Gönül sarayımı sevgiyle donat;
Halıyı, kilimi istemiyorum.

Gözü gören eyle, hâli irfan et,
Güçlüyü güçsüze sadık mihman et,
Bütünlük ihsan et, birlik ihsan et;
Parçayı, dilimi istemiyorum.

Yarattın, bedene sen verdin canı;
Eleme sokmasın insan, insanı.
Kesilsin, akmasın mazlumun kanı;
Dünyada zulümü istemiyorum.

Rengârenk çiçekler açsın, solmasın.
Görünür, görünmez belâ olmasın.
Firavun gelmesin, Nemrut gelmesin;
Başımda zalimi istemiyorum.

Allâh'ım lider ver, vara "var" desin;
Fitneye, fesata, zora "dur" desin.
Kelle koparana "kelle ver" desin;
Yavuzsuz Selim'i istemiyorum.

Lütfü'yüm, Muhammed âşkıyla yandım;
Varlığın şeriksiz, şeksiz inandım.
Sığınağım sensin, sana dayandım;
İmansız ölümü istemiyorum.

■ Haqverdi Talıboğlu

Meni

Gündə qılnc çəkib, alır üstümü,
Çox aciz tanıyıb fələk də məni.
Aramır sədaqət, ilqar, etibar,
Tapır fırldaq da kələk də məni.

Əyilib qamətim bir sual kimi,
Dinib danışmıram dili lal kimi,
Gəzirəm mənasız boş xəyal kimi,
Eşitmir arzu da dilək də məni.

Qəm - kədər əlindən ciyəri qanam,
Haqverdiyəm, nə kəmtale insanam.
Kaş uşaq vaxtımda mehriban anam,
Basıb öldürəydi bələkdə məni.

Ben Senden Geçmem

Gün gelir, kuruyup düşer dalından
Yaprak daldan geçse, ben senden geçmem
Bir dirhem uğruna bir ömür verir
Arı baldan geçse ben senden geçmem

Bu aşk beni bir gün etse de verem
Vazgeçmem fermanım verse de törem
Aslı için yandı kül oldu Kerem
Mecnun çölden geçse, ben senden geçmem

Sen olmazsan gönül kalır avare
Lokman Hekim gelse bulamaz çare
Tebriz'i Bağdat'ı gezmiş bîçare
Yunus yoldan geçse ben senden geçmem

Başka dala konmaz gülün dışında
Sevdası gizlidir kanlı yaşında
Geceden sabaha bekler başında
Bülbül gülden geçse, ben senden geçmem

Ses vermez göğsünde beklerse şayet
Eğilir, kırılır etmez şikâyet
Çalına çalına erir nihayet
Mızrap telden geçse, ben senden geçmem